

igjen, faae jeg, at diſſe Jernbaner vare med ſærlig Jernbanefart behandlede i Folkethinget og gaaet over til det andet Thing, og jeg har ſaaledes ikke havt Deilighed til at reſervere min Stilling med Henſyn til diſſe Betænkninger. Jeg maa her tage det Forbehold, at jeg ikke godkender Betænkningernes Indhold, og at jeg navnlig, hvad Betænkningen over de jydſk-fynſke Jernbaner angaar, er uenig med den i flere Punkter. Med Henſyn til det Vædringsforſlag, der her i Dag foreligger til Behandling, og ſom jeg har været med til at ſtulle, ſkal jeg tillade mig at bemærke, at Grunden til, at jeg har været med til at ſtulle det, ikke er den Fordel, der muligviis kunde opnaas for Staten ved i ſin Tid at overtage Driften af de ſjællandske Jernbaner; thi jeg vil indrømme, at det kan være tvivlſomt, hvorledes det til den Tid, da Indløsningsfriſten er udløben, vil ſtulle ſig; men Grunden er, at det har forekommet mig, at det var i Sjællands almindelige Interesſe, at Staten ſnareſt mulig overtager Driften af dens Banenet, thi det maa erindres, at Statens Drift er paa en hel anden Maade i Stand til at indkomme Befolkningens berettigede Fordringer end den private Drift. Den private Drift maa ſtabig have for Die at ſtaffe en ſaa ſtor aarlig Indtægt ſom mulig, ſaaledes at der kan blive et Overſkud til Akktionærerne. Det er et Henſyn, ſom gjør, at den ikke kan tage de Henſyn til Befolkningens Interesſer, ſom Staten kan tage, der ikke behøver at ſe ſaa nøie paa en pæbliftelig Indtægt; men derimod kan Staten, naar Driften føres paa en ſaadan Maade, at en rimelig Indtægt ogſaa i Fremtiden, og det maatte en Indtægt, der er ſtørre end den pæbliftelige, ſtilles i Udſigt, gjøre det, hvilket det private ſelfſkab ikke kan. Dertil kommer ogſaa, at det ſjællandske Jernbanefelfſkab hidtil ikke har været meget medgjørligt, navnlig over for Staten, idet det er en Selvfølge, at Staten, naar den nu engang har Driften af de jydſk-fynſke Jernbaner i ſin Haand, er nødt til ved forſkjellige Deiligheder, dels ved Faſtſættelſe af Fartplaner og dels i forſkjellige andre Retninger at ſætte ſig i Forbindelſe med det ſjællandske Jernbanefelfſkab, og dette har, ſaavidt mig bekiendt, ikke hidtil været meget medgjørligt, og har endogſaa undertiden vanſkeliggjort virkelig gavnlige Foranſtaltninger for Samfærdſelen. Dertil kommer endnu, at Statsdriften er nu en Gang anerkiendt for at være den høibigſte, ikke alene hos os, men ogſaa andre Steder. Det er de Grunde, der have været ledende for mig til paa ny at være med til at ſtulle dette Vædringsforſlag. Jeg beklager, at vi ſkulle behandle denne Sag ſaa nær imod Slutningen af Samlingen; thi var der Udſigt til at forſætte Forhandlingen derom, vilde man ſandſynligviis kunne komme overens om noget. Saadant, at der ikke derved lagdes Hindringer i Veien for Loven, og jeg beklager ligeledes, hvis Frederikſfund, der nu flere Gange har havt Udſigt til at faae en

Jernbane, og dens Omegn atter ſkulle gaa Glip deraf. Jeg henſtiller derfor for mit Bedkommende ganſke til det høie Things Medlemmer, hvor vidt de ville vedtage Mindretallets Vædringsforſlag eller ikke; jeg har i Følge min Opfattelſe af dette Forhold troet, at det var min Pligt at være med til at ſtulle dette Forſlag, men ſkal for Overrigt ganſke overlade til det høie Things ærede Medlemmer, enten de ville ſtemme for det eller ikke. Jeg ønsker naturligviis, at Frederikſfund ſaa ſnart ſom muligt maa faae en Jernbane, og jeg ønskede helſt, at det kunde ſke, uden at man ſkulde være nødt til at forlænge Statens Indløsningsret for det ſjællandske Jernbanefelfſkab.

Ordføreren: Maa jeg kun gjøre den korte Bemærkning, at det forholder ſig rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede. Det var kun paa Grund af en Feiltagelſe, at hans Navn kom under Betænkningen, og jeg maa gjøre ham en Undſkyldning derfor.

Berg; Den meget ærede Ordfører udtalte til Slutning, at det var et Faktum, at, hvis man forandrede Loven, kom den ikke ud. Han vilde ikke underſøge, hvis Skylden var, men det var et Faktum. Den ærede Ordfører er dog viſt feil underrettet derom. Derſom vi, hvad jeg haaber, vedtage det ſtullede Vædringsforſlag, kan Landsthinget behandle Sagen Kl. 4 — ſaa vidt mig bekiendt holder Landsthinget Møde Kl. 4 — og da vedtage vore Vædringsforſlag. Det ſtaar da lige ſaa frit, ſom vi ſtaa nu, ſaa det Argument kan ikke paſſe. Nu ſætter jeg, at de ſtullede Vædringsforſlag vedtages, og at dette ſkulde foranledige, at Punkt 1 i § 1 ikke blev, ſom man ønskede, eller ikke blev ſaaledes, at Miniſteren i den paafølgende Sommer kunde udføre Punkt 1, er dermed dog ingenlunde givet nogen Grund til at fravaade Lovens Vedtagelſe eller negte den Udkomme; thi de andre fem Baner ere jo aldeles uafhængige deraf, og Loven har dog et ſtort Omraade, uagtet dette ene Punkt ikke bliver vedtaget efter den ærede Ordførers og Miniſterens Ønſke, ſaa det Faktum, den ærede Ordfører gif ud fra, maa utvivlſomt være horte. Der handles, ſaa vidt jeg forſtaar, kun om den ene af de 6 Baner, alſaa kun om en Forandring af en Sjettedel. Med Henſyn til det ſiger Ordføreren, at Loven giver Frederikſfund Udſigt til den bedſt mulige Bane. Jeg turde maatte ſige, at Loven giver Frederikſfund, Udſigt til at faae den ſletteſt mulige Jernbane. Dette er lige ſaa rigtigt ſom det, den ærede Ordfører ſagde; thi Loven giver Udſigt til at faae en Bane til Hillerød, og det er i mine Dine den ſletteſt mulige Bane for hele den Egn. Hvad tror man nu, man ſkal ønske for Frederikſundsbeboerne, hvis man tænker ſig, at Et af Lo ſkulde blive Tilfældet, enten at de fik den ſletteſt mulige Bane ſom Følge af denne Lov, alſaa en Bane til Gille-